

Organisationer, som alle bede om, at man, selv om man i og for sig kunde ønske visse Ændringer, dog vil medvirke til, at Forslaget bliver ophøjet til Lov allerede i indeværende Aar. Af de her nævnte Grunde anbefaler Udvalget enstemmigt Lovforslaget til uforandret Vedtagelse i dette høje Ting.

Schmidt: Jeg kan i alt væsentligt slutte mig til den ærede Ordførers (Birch) Motivering. Det fremgaar af Betænkningen, at der var meget, Udvalget kunde ønske at faa forandret. Særlig skal jeg pege paa § 10, hvor Landstinget har strøget Bestemmelsen om, at Ministeren skulde have en vis Myndighed til at dispensere fra Lovens Virkninger. En saadan Myndighed kunde i mange Tilfælde have sin store Betydning. Naar Loven træder ud i Livet, vide vi nok, at man kan faa Øje paa visse Mangler, og det kunde da være ønskeligt, om Ministeren havde haft en saadan Dispensationsret. Man kunde ogsaa have ønsket en Ændring med Hensyn til dette „Sparemærkesystem“, de handlende bruge, som er saa usundt, som vel tænkes kan, og der er flere andre Ting. Men der foreligger disse mange Andragender fra de handlende med Ønsket om at faa indført Forandringer, dog først og fremmest om at faa Lovforslaget gennemført denne Gang, og da Rigsdagen snart slutter, er man bange for, at hvis der kommer Ændringer, vil Loven ikke blive gjort færdig i Landstinget i denne Samling. Derfor har Udvalget sluttet sig til Lovforslaget, som det foreligger, og jeg vil anbefale mine Partifæller at stemme for det. I 1916 skal Loven til Revision, og da vil man altid have høstet Erfaringer om, hvad det vil være heldigt at ændre i den.

Zahle: Dette er jo et Forslag til Lov om Straf for Brug af urigtig Varebetegnelse m. m., og i Udvalgsflertallets Betænkning forklares det, at man ikke har fundet Lovforslaget tilfredsstillende i den foreliggende Skikkelse, men af Hensyn til, at Hans Majestæt Kong Frederiks Død har medført en Standsning i Rigsdagens Arbejde, og at det er muligt, at Rigsdagen snart skal slutes, mener man, man hellere maa tage det daarlige Lovforslag end gøre Arbejdet ordentlig færdigt. Jeg vil sige, at det er en uheldig Maade at lovgive paa, og jeg vilde ønske, det maatte give Anledning til, at der paa en eller anden Maade blev indført en Straf for at lovgive

paa en saadan Maade. Det er sikkert mere nødvendigt end at straffe for det, man sætter Straf for i dette Lovforslag.

Formanden: Jeg betragter denne sidste Ytring af det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) som en spøgefuld Vending.

Wulff: Jeg ønsker kun med faa Ord at sige, at jeg slutter mig til, hvad der i Betænkningen er udtalt. Ogsaa jeg kunde paa forskellige Punkter have ønsket Ændringer i dette Lovforslag, blandt andet og ikke mindst Bestemmelser mod den højst uheldige Handel med mere eller mindre daarlige Skrifter, som Folk lokkes til at købe, ved at der gives dem saakaldte „Præmier“. Jeg hører ogsaa til dem i Udvalget, som ere i Tvivl om Hensigtsmæssigheden af en eller anden af de foreslaaede Bestemmelser, men i Modsætning til den foregaaende Taler (Zahle) anser jeg det ikke for at være saa overmaade uheldigt, at der paa et Omraade som dette eksperimenteres noget. Det er man nødt til, naar man staar overfor et nyt Emne paa Lovgivningens Omraade, forekommer det mig, og ikke alene have de forskellige næringsdrivende Samfundsklasser i høj Grad ønsket en saadan Lov, men ogsaa for den store Befolkning er det heldigt at gennemføre en Lov, hvis Formaal er at fremme Hæderlighed og Vederhæftighed i Handel. Og overfor de Betæneligheder, jeg maatte kunne have, finder jeg en Trøst i, at der kun skal gaa saa kort en Tid, inden Loven skal revideres, idet det allerede skal ske i 1916. Det vil være muligt allerede i Løbet af de faa Aar at vinde nogen Erfaring, hvis enkelte af Bestemmelserne virkelig skulde vise sig at være saa u hensigtsmæssige, som nogle have frygtet for. Disse Hensyn gøre, at ogsaa jeg kan slutte mig til Ønsket om at faa denne Lov gennemført og meget vil anbefale, at den gennemføres i Aar.

Zahle: Jeg er paa ethvert Punkt uenig med den foregaaende Taler (Wulff). Jeg tror aldeles ikke, at vi her ved Love kunne fastslaa noget, som fremmer Hæderlighed og Vederhæftighed. Hvis vi derimod ved at gøre et solidt Arbejde her i Tinget gav Befolkningen et godt Eksempel, fremmede vi derved Hæderlighed og Vederhæftighed, og derfor skulle vi udarbejde Lovforslagene saaledes, at de i enhver Henseende ere tilfredsstillende, og ikke trøste os med, at vi vedtage noget Snavs nu, som kan blive revideret om nogle Aar.